

NEDEJME SE!

Společná platforma odborů, občanských iniciativ a sdružení

Občané České republiky jsou téměř dva roky vystaveni mimořádně bezohledné a asociální politice vlády, která pod záminkou krize demontuje stát a likviduje jeho funkce i veřejné služby, jež zajišťují péči o nemocné a potřebné, vzdělávání, ochranu osob a majetků. Vláda postupně útočí na státní zaměstnance, policisty a hasiče, pacienty, lékaře a další zdravotníky, nezaměstnané i zaměstnance, zdravotně postižené, studenty i jejich učitele, důchodce i rodiny s dětmi.

Silou poslanecké většiny, bez ohledu na názory občanů, odborné argumenty i sociální dopady, prosazuje vláda zásadní, hluboké, dlouhodobé a většinou nevratné změny v ekonomice i v nejcitlivějších oblastech fungování státu, jako je zdravotnictví, důchodový systém, sociální zabezpečení či školství. Ekonomické problémy řeší vláda takzvanými reformami na úkor řadových občanů, zatímco finanční skupiny a ekonomicky privilegované vrstvy společnosti na krizi vydělávají. Vládní koalice ODS, TOP 09 a VV vytváří systém, který stále více lidí posouvá k hranici chudoby. Sociálně slabší skupiny se dostávají až na okraj společnosti.

Politika škrtnů odvádí pozornost od nespravedlivého a špatného výběru daní. Za jedi-

nou cestu z problémů vydává kroky, které ve skutečnosti znamenají privatizaci základních funkcí státu a jeho veřejných služeb – zdravotnictví, školství či důchodů. Pokračuje naopak korupce a rozkrádání, které nemají obdoby. Svalováním viny za ekonomické problémy na jednotlivé skupiny občanů se vláda snaží vyvolávat závist, nenávisť, pocit marnosti a beznaděje. Z občanské společnosti dělá otroka své ideologie a bezohledné liberální ekonomiky.

Mezi největší chyby této vlády řadíme a zároveň odmítáme:

- rozvrat životně důležitých funkcí státu a jejich privatizaci;
- změny daňového systému v neprospěch středně a nízkopříjmových občanů;
- pokračování korupčních praktik a rozvrat státních financí;
- druhý důchodový pilíř, který pouze posiluje postavení peněžních institucí;
- další zhoršování zdravotní péče pod taktovkou reformátorů z ministerstva zdravotnictví;
- další změny sociálního systému, které diskriminují ohrožené a slabé;
- pokračování destrukce školského systému a takzvanou reformu vysokého školství;

- další bezuzdné řádění exekutorů a rozvoj lichvy za pasivního přihlížení státních orgánů.

Již od července roku 2010 narůstá v české společnosti odpor proti vládní politice. Od počátku těchto protestů zesiluje spolupráce mezi nejrůznějšími občanskými sdruženími a skupinami. Společná kampaň Stop vládě je prvním projektem takto vzniklé platformy odborů, občanských iniciativ a zájmových sdružení, která požaduje:

- zastavení zákeřných a asociálních reforem,
- odstoupení vlády,
- vyhlášení předčasných voleb.

Kampaň Stop vládě má dvě základní složky:

1. Týden protestních akcí 16.–20. dubna po celé České republice
2. Demonstraci konanou v sobotu 21. dubna ve 13 hodin na Václavském náměstí v Praze

Společná platforma odborů, občanských iniciativ a zájmových sdružení vyzývá občany, kterým není lhostejný vývoj České republiky, aby vyjádřili svůj názor na tuto vládu a zúčastnili se všech chystaných akcí. Všechny informace o kampani, obsahu týdne protestních akcí a demonstraci najdete na www.stopvlade.cz.

Společná platforma odborů a iniciativ

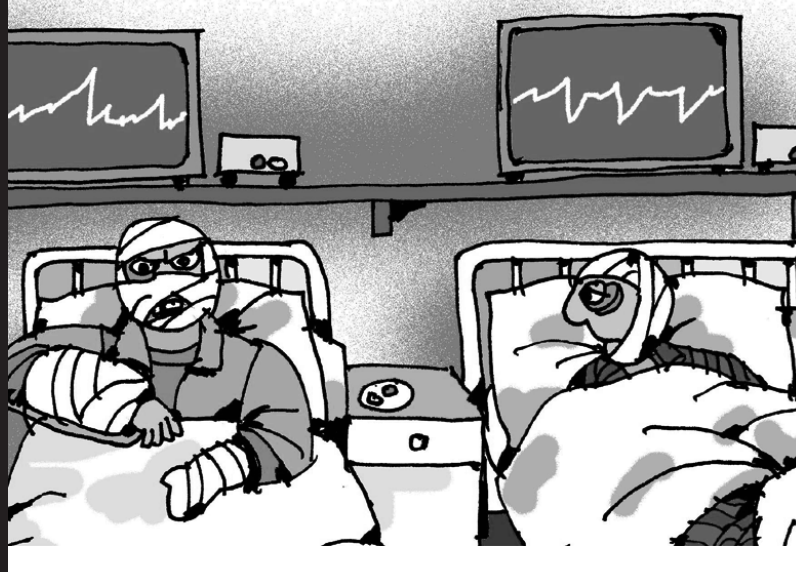
DEMONSTRACE

21. dubna ve 13 hodin, Praha – Václavské náměstí

Neberte si to tak, pane, ty škrty byly nezbytný ... snad jen ty záchranný čluny ...

Kterej idiot najal agenturu, která národu tu naši reformu opravdu vysvětlila?!

Průmysl, zemědělství, armáda, policie, záchranné sbory, školství, zdravotnictví a finance - bez jediného výstřelu úplně rozvrácený stát - věřte mi, to není neúspěšná vláda, to je mimořádně úspěšná mise!

STÁT JE PRO OBČANY, NEDOVOLME JEHO PRIVATIZACI

ANKETA

1. Co z takzvaných reformních kroků české vlády podle Vás nejzásadněji ovlivní situaci v naší zemi?
A jakým způsobem?

2. Jak mohou občané přispět ke změně politické situace, s níž nesouhlasí? Má aktivní protest smysl?

Potřeba odvážně volit

Tereza Stöckelová

(socioložka, mluvčí iniciativy ProAlt)

1. Nejhorší hrozba takzvaných reforem spočívá v jejich kombinaci. Jak víme, jádro reforem z pera současné vlády spočívá v privatizaci veřejných služeb a statků, oslabení solidarity a převádění nejistoty a finanční zátěže na jednotlivé domácnosti. Důsledky jsou zřejmé: souběžné reformy na všech frontách (zvýšená spoluúčasť ve zdravotnictví, důchodová reforma, sociální reforma, případně školné) spolu s Kalouskovými škrtacími manévry, jako je zvyšování DPH, zasáhne tvrdě domácnosti s průměrnými a nižšími příjmy. Vynutí si jejich zadlužování a uvrhnou je do pasti kapitálu. Dramaticky narostou nerovnosti. Nejistota nás bude nutit k úzkoprsosti, podezřavosti a konformitě. To není společnost, ve které se bude dobře a svobodně žít.

2. Protest z dobrých důvodů má vždy smysl. Zásadní otázka je, jaké jsou dnes jeho neúčinnější formy a na koho či na co má být namířen. Protestovat proti vládě je potřeba, ale nestačí to. Mocenská elita není nikdy politická, ale ekonomicko-politická. Proto musíme požadovat nejen obnovení politické demokracie, ale také demokracii ekonomickou. Větší práva a účast zaměstnanců či opatření zabráňující hromadění velkých majetků, které vždy povedou k nebezpečnému hromadění moci a snahám o legalizaci vlastních privilegií. Protestovat a dobře, respektive odvážně volit musíme tedy nejen jako občané, ale také jako spotřebitelé, pracovníci, diváci...

Nenechat se zastrašit

Stanislav Štech

(prorektor pro rozvoj, Univerzita Karlova)

1. Drtivá většina „reformních“ kroků této vlády bude mít negativní důsledky. Všechny totiž narušují sociální kohezi, respektive rozevírají sociální nůžky – ve stabilitě a minimálním bezpečí na trhu práce, ve zdravotnictví, ve vzdělávání nebo v zajištění na stáří. Tam všude se směřuje k vícerychlostnímu modelu: lepší a kvalitnější život pro majetnější, méně kvalitní či nejistější život pro nízkopříjmové. Vybrat kandidáta na nejkatastrofálnější nápad vlády je opravdu těžké. I když osobně zvláště citlivě vnímám proměnu vzdělávání ve zboží, nejvíce devastující asi bude onen důchodový tunel zvaný druhý pilíř penzijní reformy. Když k tomu připočtu takzvané vyrovnání s církvemi, máme skutečnou supersekyru zadlužující příští generace nevídaným způsobem.

2. Aktivní protest, je-li dobře promyšlený a načasovaný, má smysl. U nás je slaboučká takzvaná kultura protestů, ale musíme se to učit. Občané musejí využívat všech prostředků, nejen čekat na jednu demonstraci na Václaváku ročně (ačkoli ta je symbolicky moc důležitá). Musí ale být spíše vyvrcholením komplexnějšího proudu aktivit v krajích a obcích. Hlavně se nebát, nenechat se zastrašit nebo zesměšnit. Oni mají více zkušeností s vystupováním na veřejnosti – je třeba je v tom dohnat.

Vláda je zbabělá

Jan Keller

(sociolog)

1. V zásadě každá z plánovaných reforem znamená větší nebo menší útok na peněženky všech lidí s výjimkou úzké skupinky privilegovaných, pro které se tyto reformy dělají. Takzvaná důchodová reforma zatíží všechny (a nejvíce právě důchodce) v důsledku zvýšení DPH. Zdravotní reforma vezme peníze všem, kteří se nespokojí jen s elementární péčí. Daňová reforma ubere zhruba jednu roční výplatu těm, kteří vydělávají nejméně, a přidá pár stovek těm, kteří vydělávají nad sto tisíc. Reforma vzdělávání zadluží část mladých lidí právě na dobu, kdy budou potřebovat peníze nejvíce, protože si budou chtít pořídit vlastní domácnost a založit rodinu.

Nejhorší na tom všem je, že souběh všech těchto reforem bude mít multiplikační efekt. Nikdo z vlády si nedal tu práci, aby spočítal, jaký dopad bude mít na domácnosti spuštění všech reforem prakticky zároveň. Povede to k tomu, že chudší domácnosti zůstanou prakticky nepojištěny pro případ závažnější nemoci, ale například také na stáří. Domácnosti, které vydělávají kolem průměru, dají vše, co si vydělávají navíc, na různé příplatky a pojištění u soukromých fondů. Klesne jim kupní síla, na což doplatí především drobní a střední čeští výrobci. Reformy dělané tímto způsobem totiž jen prohlubují krizi, která bude deptat ekonomiku ještě dlouho.

2. Aktivní protesty rozhodně smysl mají. Vláda je v podstatě zbabělá. Je to vidět z toho, že si troufá jen na ty nejchudší a nejbezbrannější – seniory, lidi handicapované a nemocné, nezaměstnané. Jakmile Nečas a jeho kolegové uvidí, že v zemi existuje solidarita, kterou chtěli za každou cenu rozbít, budeme se divit, jak rychle půjdou od válu. Tím spíše, že se nemohou spolehnout na potlačovací aparát. Slušným policistům vyhlásili válku už dávno a armádu změnili, jak kdosi trefně poznamenal, v cestovní agenturu pro dobrodruhy. Je třeba dosáhnout ODSoupení vlády co nejdříve. Dříve, než budou rakovinné změny, které Nečas se svými kolegy iniciují, nevratné a neléčitelné.

Slušný člověk protestuje

Ilona Švihlíková

(ekonomka, koordinátorka iniciativy Alternativa zdola)

1. Samozřejmě by bylo možné uvádět jednotlivé hrůzy: od penzijní reformy, kdy privatizujete budoucnost, přes zdravotní nadstandarty s důrazem na hospodaření zdravotních pojišťoven, které povede k vydělení „nedostatečně koupěschopných“ obyvatel z péče, až po změny zákoníku práce, neustálé zvyšování degresivních daní či snahy ovládnout vysokoškolské prostředí. Důležitější než rozebírání jednotlivostí je však to, co je těmito reformám společné: snaha o absolutní ekonomizaci všech sfér života, snaha o zničení veřejného sektoru a jeho nahrazení „tržním“ principem. Ve skutečnosti se tak vytváří prostor pro kamarádíčky a sponzory politických stran a všelijaké kmotry, aby mohli krást už zcela „legálně“. A ještě tomu říkat podnikatelský duch.

2. Občané hrají v této současné tragikomedii roli diváků. Jsou to ale právě oni, na které takzvané vládní reformy dopadnou. Jejich odpor je klíčový – konec konců nebyť odporu a vzdoru našich předků, dodnes bychom neměli všeobecné volební právo! Je potřeba konečně rozbít onen pravcový žvást, že „slušný člověk neprotestuje“, a zapojit se do nejrůznějších protestních akcí. To je ale jen jeden krok. Ten další by měl vést k tomu, co nám v České republice zoufale chybí: k uvědomělému občanství a kritickému myšlení. Nečekejme, že se nám zjeví vůdce a vyřeší vše za nás. My sami musíme hledat a rozvíjet alternativy vůči současnému uspořádání. My jsme ti, na které jsme čekali.

Klientelistická podpora bohatých

Václav Krása

(předseda Národní rady osob se zdravotním postižením ČR)

1. Je vůbec otázkou, zda kroky české vlády lze nazvat reformními. Politická reprezentace se zaštiťuje tím, že reforma má přispět k vyrovnanosti veřejných financí. Jednotlivé kroky však k tomuto cíli nevedou. Současná situace je nejvíce ovlivněna restriktivní politikou, která zasahuje střední a nižší příjmovou skupinu populace. Paradoxně je to ta část populace, která se nejvíce podílí na zdrojích. Vláda nehledá zdroje v příjmové oblasti veřejných financí, naopak její jednotlivé kroky svědčí o tom, že cíleně a klientelisticky podporuje vyšší příjmovou třídu, která však nevytváří v takové míře potřebné zdroje. Praktickou ukázkou kroků vlády je například skutečnost, že od 1. ledna 2012 byla zrušena daň z dividend. Tato daň přinášela do státního rozpočtu přibližně devět miliard korun ročně. Obdobně lze najít další zdroje u vysokopříjmových občanů. Jde například o zrušení stropů plateb sociálního a zdravotního pojištění pro občany, kteří vydělávají více než čtyřnásobek průměrné mzdy (to je dnes přibližně 100 000 korun měsíčně). Škrty vedou ke snížení spotřeby a tím i k nižší výkonnosti ekonomiky.

2. Občané mohou změnit politickou situaci tím, že se budou trvale zajímat o politické dění a budou mít odvahu vyjádřit svůj názor na konkrétní kroky politické reprezentace. Budou schopni vytvářet společenství, které bude veřejně upozorňovat politickou reprezentaci na chyby a vyjadřovat nesouhlas s politickou situací. Občanský odpor ve formě demonstrací, stávek, protestů na sociálních sítích a článků má vždycky svůj význam. Vytváří širší povědomí o politické situaci a určitou atmosféru, kterou politici dříve či později začnou vnímat. Vytváří zároveň určité klima, které se potom projeví v samotných volbách. Tím může dojít k výrazné změně politické situace.

Nesmíme se dát!

Radka Sokolová

(místopředsedkyně ČMKOS)

1. To je hodně těžká otázka. Všechny současnou vládou připravované reformy budou mít negativní dopady na většinu občanů. U některých se efekt dostaví okamžitě (DPH), u jiných bude přicházet pozvolna. Rozjeté vládní reformy a politika tupých škrtů nezaručuje, že se vládě podaří snížit deficit státního rozpočtu na deklarovanou mez, ale jejich naplnění jednoznačně zajistí, že se výrazně sníží životní úroveň velké skupině obyvatel, zejména rodinám s malými dětmi, důchodcům, hendikepovaným, nezaměstnaným, ale také nízkopříjmovým zaměstnancům.

Politika současné vlády vede Českou republiku do situace, kdy může velmi reálně hrozit zhoršení dostupnosti zdravotní péče, zhoršení bezpečnosti, snížení domácí poptávky atd.

2. Pokud občané nesouhlasí s politikou Nečasovy vlády, ale zejména s jejími „plody“, je nezbytné tento nesouhlas dát najevo. V roce 1989 jsme na náměstích zvonili klíči a jedním z nejčastěji skloňovaných slov byla „demokracie“. Je snad znakem demokracie arogantní vystupování vlády? Je znakem demokracie opíjení občanů rohlíkem? Vždyť tahle vláda si už snad z občanů dělá srandu. V médiích předvádějí čím dál větší divadlo, přihlížejí korupčním skandálům, nechávají vysávat veřejné finanční prostředky a k naplnění státní kasy tahají peníze od těch, kdo mají nejmenší možnost jakkoli se tomu bránit. Pokud se však nálada ve společnosti blíží bodu varu, nazrál čas, abychom svůj názor vyjádřili společně a nahlas. Přijďte 21. 4. 2012 ve 13 hod na Václavské náměstí. Jen aktivní protest má smysl.

Rozvrat funkcí státu

Vláda pod vedením Petra Nečase chce provést zásadní změny v řadě oblastí. Ekonomickou krizi chce řešit škrtáním, snížením veřejných výdajů a omezováním veřejných služeb. Zájmy občanů jsou jí však cizí. Ohrožuje nejen jednotlivé skupiny obyvatel či konkrétní oblasti veřejného prostoru – ohrožuje fungování naší společnosti jako takové.

Útočí-li vláda na autonomii vysokých škol, chce vlastně zlikvidovat jedno z mála dosud relativně nezávislých kritických prostředí. Útočí-li na sociálně slabé, chce vlastně vykořenit tradiční pojetí společenské solidarity. Staví tím zároveň jedny skupiny obyvatel proti jiným. Její logika redukuje život společnosti na ekonomický výkon a jednostranně tržní principy. I díky tomu zijeme ve společnosti neustále se prohlubujících nerovností. Převládáním finančních prostředků z veřejných systémů do soukromých rukou rozvrací tato vláda základní funkce moderního státu. Stát, to jsou však zejména jeho občané. Pokud dovolíme, aby naši politici přiměli stát dobrovolně rezignovat na jeho primární funkce (školství, penzijní systém, zdravotnictví), připravíme sami sebe o možnost podílet se na jeho chodu a ovlivňovat vlastní životy. Naše budoucnost nám bude ukradena.

Proč žádáme „Stop vládě“

Hospodářská politika a změny daňového systému

Zakládadlem vlády se stala takzvaná rozpočtová odpovědnost. Vláda pokračuje v trendu, který započala již Mirka Topolánka a který lze charakterizovat několika základními prvky. Je to snižování daňové zátěže podnikání a přesun daňového břemene na občany (pod falešným heslem o zvyšování konkurenceschopnosti), dramatické fiskální škrtky a omezování státních, veřejných, respektive sociálních výdajů, vytváření nových podnikatelských příležitostí privatizací funkcí státu, rezignace na dlouhodobou hospodářskou politiku a bující korupce.

V dnešním světě není konkurenceschopnost dána primárně mírou zdanění, které je ostatně v České republice pod průměrem Evropské unie, nýbrž jinými faktory – jasným, průhledným a vymahatelným právem, stabilní a soudržnou společností a dostatečnou koupěschopnou poptávkou. Politika škrtů zvyšuje sociální napětí, omezuje poptávku a v podání této vlády ani nevede ke snižování zadlužení. Vláda odmítá rozložit daňovou zátěž na všechny vrstvy společnosti. Naopak, jak ukazuje především v oblasti reforem penzijního a zdravotnického systému, je rozhodnuta dále otevírat nové příležitosti pro podnikatelské subjekty k vytváření zisku a oslabovat základní funkce státu. A to i za cenu rozrušení veřejných rozpočtů, respektive státního rozpočtu, vysokých nákladů a zhoršení podmínek pro život většiny občanů.

Vláda nemá žádnou dlouhodobou hospodářskou politiku a žádnou etiku, ať už úmyslně, z nekompetence, nebo z jiných důvodů. Ostentativně opomíjí dlouhodobé faktory ovlivňující ekonomiku, jako je nutnost ochrany životního prostředí, hospodaření se surovinami a sociální smír. Svoji krátkozrakou politikou se snaží vytvořit v centru Evropy jakousi manufakturu, která bude marne soutěžit s ostatními zeměmi světa o co nejnižší náklady na pracovní sílu. Tuto soutěž nelze vyhrát a účast v ní nemůže vytvořit soudržný a výkonný stát, ve kterém lze důstojně žít a podnikat. Negativní dopady vládnutí současné koalice jsou umocňovány explozí korupce a nevidaným prorůstáním lobbistických zájmů do státní a veřejné správy.

Ve fiskální politice nelze pouhou aplikací škrtů dosáhnout rovnováhy. Ekonomika a hospodářská politika státu vyžadují zásadní změnu přístupu. Je bezpodmínečně nutné regulovat aktivity finančního kapitálu a zdanit jeho příjmy. Zvýšení DPH musí najít svůj odraz i ve zvýšeném zdanění právnických osob. Na daně a odvody z příjmů fyzických osob musí být aplikována progresivní sazba. Nelze nadále opomíjet ani otázku majetkových a spotřebních daní. Jednorázová majetková příznání a zdanění, případně zabavení nezákonně získaných majetků právnických i fyzických osob jsou naprosto nezbytné.

Cílem ekonomického systému musí být podpora budování soudržné a svobodné společnosti a státu, který bude schopný přiměřeně reagovat na budoucí výzvy. Cílem nemůže být stát podřízený politikům s nejasnou motivací, kteří si jej přisvojují, aby jej rozkládali, jak jsme toho svědky v podání této vlády.

Korupční praktiky a privatizace funkcí státu

Dnešní česká vláda prosazuje tezi, že soukromé je lepší než veřejné. V důsledku toho útočí na veřejný sektor a snaží se zprivatizovat celé jeho oblasti. Záměrným omezováním výdajů je navíc poškozují. Zbavuje se tak zodpovědnosti i možnosti kontroly a občany naopak vydává napospas tržním

principům, jimiž se řídí komerční subjekty. Efekty takového postupu dnes můžeme sledovat ve zdravotnictví (privatizace nemocnic i systému zdravotního pojištění), v sociální oblasti (takzvaný druhý pilíř důchodového systému) i ve školství (snaha posílit vliv komerčních subjektů na dosud samosprávné vysoké školy).

Vláda věří tezi, že pouze podnikatelský sektor je tvůrcem bohatství společnosti. Logickým důsledkem radikálního upřednostňování podnikatelského sektoru je pak masová korupce a rozkrádání veřejných prostředků, mimo jiné prostřednictvím podezřelých státních zakázek. V některých případech vláda přímo legalizuje korupční jednání (například jde-li o uvažovanou možnost zaplatit si konkrétního lékaře-specialistu). Zároveň dovořila, aby korupční a kmotrovské praktiky prorostly strukturou státu. Vzpomeňme si na aféry Pavla Drobila či Alexandra Vondry. Vytěžování maxima soukromého zisku na úkor poškozování veřejného prostoru a zájmu (tedy korupce) se dnes stalo systémovou záležitostí. Obrana veřejného prostoru a potlačování korupce je tak zároveň obranou základních demokratických pilířů naší společnosti.

Druhý důchodový pilíř

Nutné řešení nepříznivého poměru mezi počtem penzistů a lidí v produktivním věku – tak vláda ospravedlňuje svoji snahu o transformaci důchodového systému. Řešením má být zvyšování věku odchodu do důchodu a zavedení takzvaného druhého pilíře v podobě spojení u soukromých penzijních fondů. Zaměstnanec má sám rozhodnout, do kterého penzijního fondu půjdou 3 % pojištění placené zaměstnavatelem, a k nim musí připojit 2 % ze svého. Pro tuto variantu se sice budou moci občané dobrovolně rozhodnout, následně však nebudou mít reálnou možnost od smlouvy odstoupit. Zavedením druhého pilíře dojde k vyvedení části peněz ze státního důchodového systému. Státní rozpočet tak přijde o část příjmů na sociálním pojištění. To vše za situace, kdy je už nyní důchodový účet systematicky oslabován například rozšiřováním takzvaného švarcsystému, v jehož rámci jsou zaměstnanci nahrazováni osobami samostatně výdělečně činnými. Pro ty platí nižší sazba pojistného – a „hrozí“ jim tedy nižší státní důchod.

Druhý pilíř ale přináší i jiná rizika. Například nebezpečí znehodnocení úspor občanů vlivem ekonomické krize. Stát bude mít menší možnost kontroly nad soukromými fondy, hrozí naopak nebezpečí tunelování těchto fondů. Soukromý penzijní fond musí totiž vytvářet zisk, a to především pro své majitele, nikoli pro své klienty. Smyslem důchodového systému by však mělo být zajistit občanům materiální podmínky k důstojnému prožití stáří. Vládní snahy individualizovat zajištění na stáří navíc snižují míru solidarity bohatých s chudými. Narušují ale také mezigenerační solidaritu lidí v produktivním věku s těmi, kteří současnou generaci vchovali a nyní potřebují její pomocnou ruku.

Zhoršování zdravotní péče

Vládní reforma zdravotnictví se zaštiťuje právy pacientů. Často však pracuje s pojmy, které neodpovídají skutečnosti. Klíčovým opatřením je zavádění takzvaného nároku – minimálního rozsahu péče, na kterou bude mít pacient právo na základě veřejného zdravotního pojištění. Ministerstvem definovaný nárok ale zároveň znamená, že část péče se posune do oblasti takzvaného nadstandardu. Abychom na nadstandard dosáhli, budeme si jej muset dokoupit. Takový přístup otevírá prostor pro lobbistické tlaky, aby se objem péče hrazený z veřejného pojištění dále snižoval. Samozřejmě ve prospěch péče poskytované komerčně.

Již dnes se prosazuje tendence takzvaně řízené péče, aby bylo poskytování zdravotní péče řízeno přímo zdravotními pojišťovnami. Podobně vypadá americký model. Tam fungují pojišťovny zcela komerčně a na jejich účtech běžně zůstává přibližně třicet procent vybraného pojistného (asi desítkrát víc než u nás). Matoucím pojmem je i garance dostupnosti zdravotní péče, která ve skutečnosti vede k omezování počtu nemocnic či praktických lékařů

dostupných z veřejného pojištění. V některých návrzích se uvažuje i o ekonomickém posuzování náročnosti léčby. V krajním případě tak může dojít k tomu, že lidi považované za doslova méně-cenné ponecháme bez adekvátní zdravotní péče. Vláda tak postupně narušuje princip rovnoprávnosti občanů v ochraně zdraví.

Změny sociálního systému

Některé klíčové prvky sociální reformy ministra Jaromíra Drábka již vstoupily v platnost. Změnily se zákony o zaměstnanosti, veřejné službě a o pomoci v hmotné nouzi. Pod rouškou zjednodušování systému je soustavně snižován objem prostředků například pro zdravotně postižené. Mění se funkce některých úřadů. Například na úřadech práce jsou nově vypláceny veškeré sociální dávky. Pomoc nezaměstnaným při hledání práce je naopak přenášena na soukromé pracovní agentury. Kritizovaný projekt DONEZ (Docházka nezaměstnaných) zdůvodňuje bojem proti práci načerno možnost přikázat vybraným nezaměstnaným, aby se i dvakrát týdně hlásili na kontrolní místě. Došlo rovněž k rozšíření takzvané veřejné služby. Ta je na rozdíl od veřejně prospěšné práce vykonávaná zadarmo, v rozsahu až dvaceti hodin týdně. Pokud vybraný člověk odmítne veřejnou službu vykonat, přijde o podporu v nezaměstnanosti, případně o dávky v hmotné nouzi. Spolu s dalšími opatřeními, která omezují příjmy nezaměstnaných (například zrušení omezené možnosti přivýdělku k podpoře), vidíme jasnou tendenci zatlačit nezaměstnané do stavu nouze. Hrozbou jejich bídného postavení pak vláda zároveň straší ty, kteří práci ještě mají.

Je zapotřebí zabránit snižování solidarity společnosti s jednotlivcem, neboť to zároveň oslabuje míru solidarity jednotlivců se společností. Výkonná moc nesmí být nadřazena nad některá základní práva, například na spravedlivou mzdu či pomoc v hmotné nouzi. Zbavovat určité skupiny obyvatel jejich nezadatelných práv je prvním krokem k nedemokratickému pojetí státní moci.

Vysokoškolská politika

V loňském roce byly vládou představeny dva věcné záměry zákonů – o vysokých školách a o finanční pomoci studentům. Ty byly odmítnuty vysokoškolskými reprezentacemi, vystoupila proti nim také akademická obec. Protesty vyvrcholily Týdnem nekľidu na přelomu února a března letošního roku. Agendu vysokoškolských reforem převzal premiér Nečas a zatím není jasné, jaký bude jejich další osud.

Věcný záměr zákona o vysokých školách přinesl návrh nového organizačního uspořádání vysokých škol. Rozhodující slovo při jejich řízení by nově získaly rady, nevolené a obsazené z velké části lidmi z jiného než vysokoškolského prostředí. Tyto rady by získaly pravomoci, které dnes mají volené akademické senáty. Rozšíření rozhodovacích pravomocí rad a prosazování manažerského stylu řízení by znamenalo snížení významu akademické samosprávy a ve svém důsledku omezení nezávislosti vysokoškolských institucí na vládnoucích politických elitách a ekonomických zájmech soukromého sektoru.

Věcný záměr zákona o finanční pomoci studentům měl původně zavést systém finanční pomoci při studiu. Nakonec se ale zabýval především zavedením poplatků za studium, takzvaným školným. Zastánci zavedení školného se zaštiťovali především tím, že vysoká škola přináší konkurenční výhodu absolventům na trhu práce, ale také nutností zvýšit příliv financí na vysoké školy. Vysokoškolské studium však daleko překračuje individuální výhody, které absolventi získávají. Prospěch z něj má celá společnost. Ve vládním dokumentu, který zpracovává dlouhodobý záměr pro oblast vysokých škol na roky 2011–2015, je navíc jasně uvedeno, že „vysokoškoláci se častěji než dnes začnou ocitát mezi nezaměstnanými a na pracovních místech, která nebudou odpovídat jejich kvalifikaci.“ Zároveň budou zatíženi dluhy za studium. Vysoké školství je už řadu let podfinancované a do budoucna se počítá s dalším snižováním dotací. Školné by tedy v nejlepším případě dorovnálo propad ve financování z veřejných prostředků. Zavedení poplatků za studium by navíc přineslo další sociální bariéry v přístupu k vysokoškolskému vzdělání.

Posilování moci exekutorů

Soukromí exekutoři jsou příběhem reformy, která již zčásti proběhla. Vše začalo už v devadesátých letech, kdy česká justice čelila mnoha začátečnickým problémům. Ani výkon rozhodnutí nefungoval dobře, mimo jiné proto, že se této agendě na soudech věnovalo málo lidí. Těchto potíží zneužila skupina právníků a prosadila privatizaci části soudní moci do rukou soukromých podnikatelů – exekutorů. Pod heslem „Na dlužníky je třeba přísnost“ začali exekutoři spolu s dalšími zcela nepřiměřeně vydělávat na lidských pochybeních, ale i na lidské bídě, neboť mnoho lidí bylo rafinovanými podvodníky uvrženo do dluhů nesplatitelných. Exekutoři mají ze všech právnických povolání zdaleka nejhorší pověst. Ač jsou zákony pro ně velmi benevolentní, přesto je masivně porušují, a to jak ve vztahu k dlužníkům, tak věřitelům. Ti jim často musejí za služby drazce platit. Výsledkem je šíření se strachem probíjející se například obavou přihlašovat nájemníky k trvalému pobytu.

Navzdory tomu všemu se Nečasova vláda rozhodla moc exekutorů ještě posílit a dát jim na výkon rozhodnutí monopol. Prý se tak ušetří peníze soudů. Přitom sama vláda uznává, že exekuce se tím jak věřitelům, tak dlužníkům prodraží. Dosud totiž třetinu exekucí stále provádí stát, kterému se platí soudní poplatky ve výši 2 % z vymáhané částky, minimálně 500 Kč (soukromým exekutorům se přitom platí 15 %, minimálně 6 500 Kč). Navíc hrozí, že i sám stát, pokud bude po občanech nebo firmách něco vymáhat, bude tak muset činit prostřednictvím soukromých exekutorů a platit jim za to.

Texty připravili: Michala Benešová, Alice Anna Červinková, Pavel Čížinský a Jiří Šteg. Část textu byla v upravené verzi převzata z brožury *Proti vládě škrtů. Kritický průvodce reformami* (autor: Martin Škabraha, ProAlt 2012).

Praha – Václavské náměstí – 21. dubna ve 13 hodin

PRAHA

Pondělí 16. 4.
13:00 před Ministerstvem práce a sociálních věcí (Na Poříčním právu 1/376)
Demonstrace poskytovatelů sociálních služeb (NROZP)

15:50–17:30 Filozofická fakulta UK v Praze (nám. Jana Palacha 2, místnost č. 1)
Workshop: Kam kráčíš, Iniciativo? (Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

18:00 Galerie Divus (jižní křídlo bývalých dopravních podniků nad stanicí metra Vltavská), Bubenská 1, Praha 7

Seminář feministického cyklu Výzvy a potenciál feministického hnutí (Pražská škola alternativ)

19:00 Pedagogická fakulta UK v Praze (M. D. Rettigové 4, Praha 1)
„Spolupráce či prostituce.“ Studenti, akademici a odboráři – přirozené spojení? (Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

Úterý 17. 4.
17:00 Městská knihovna (Malý sál)
Jaké jsou možnosti organizace občanské společnosti – debata. (ProAlt)
Host: J. Mrázek

19:00 Filozofická fakulta UK v Praze (nám. Jana Palacha 2, místnost č. 300)
Studentské protesty – debata (Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

Středa 18. 4.
15:50–17:30 Filozofická fakulta UK v Praze (nám. Jana Palacha 2, místnost č. 1)
Workshop: Výroba transparentů na celostátní demonstraci dne 21. 4. 2012

17:30 Pedagogická fakulta UK v Praze (M. D. Rettigové 4)
Komu patří liberalismus? – debata (studenti PedF UK, Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

19:00 ČSVTS, Novotného lávka 5
Česká republika po reformách – Jak budeme žít ve zreformovaném světě? – debata (ProAlt)

Čtvrtek 19. 4.
18:00 Pedagogická fakulta UK v Praze (M. D. Rettigové 4, Praha 1)
Role odborů ve společnosti – debata (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

Pátek 20. 4.
17:00 Nová scéna Národního divadla (Národní 4, Praha 1)
Vize reforem. Komunikace reformátorů. Legitimita reform. „Úděl“ reformovaných (Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

19:00 Pedagogická fakulta UK v Praze (M. D. Rettigové 4, Praha 1)
Alternativy privatizací – debata za účasti T. Tožičky, O. Slačálka a O. Lánského (ProAlt)
10:00–19:30 Celodenní informační akce pro obyvatele Prahy (Vybrané stanice metra) (Fórum alternativ)

Sobota 21. 4.
13:00 Václavské náměstí
Společná celostátní demonstrace proti vládním reformám (Stop vládě)

Pondělí–pátek: Permanentní petiční stan – Anděl (ProAlt)

BRNO

Pondělí 16. 4.
Čas a místo konání bude upřesněno na www.stopvlade.cz
Happening Food Not Bombs a studentské čtení (ProAlt)

Úterý 17. 4.
Čas a místo konání bude upřesněno na www.stopvlade.cz
Studentský program na univerzitách (ProAlt)

Středa 18. 4.
15:00 Malinovského nám. 4 (zasedací místn. odborů)
Role odborů ve společnosti – debata (Iniciativa Za svobodné vysoké školy)

16:30 před Mahenovou knihovnou na Koblížně
Petiční stůlek (Hnutí za přímou demokracii)
17:00 Náměstí Svobody
Shromáždění na podporu pražské demonstrace 21. 4. (ProAlt)

Čtvrtek 19. 4.
17:00 Dům umění města Brna (Malinovského nám. 2) nebo Galerie architektury (Starobrněnská 18)
Co dál po pádu vlády? – diskuse (ProAlt)

OLOMOUC

Pondělí 16. 4.
15:00 Horní náměstí, u orloje
Happening. Studentské divadlo Škola zákal života.
Petiční stánek. Vynášení smrtky (Iniciativa Za svobodné vysoké školy, ProAlt, Occupy Olomouc, Food Not Bombs Olomouc)

Úterý 17. 4.
Čas a místo konání bude upřesněno na www.stopvlade.cz
Demonstrace poskytovatelů sociálních služeb (NROZP)

17:00 Místo konání bude upřesněno na www.stopvlade.cz
Stanislav Štech: Homo academicus a jeho labuť píšeň (Iniciativa Olomouc Za svobodné vysoké školy)

Středa 18. 4.
17:00 Horní náměstí, u orloje
Protestní shromáždění (ProAlt, Occupy Olomouc)

OSTRAVA

Čtvrtek 19. 4.
17:00 Jiráskovo náměstí
Hyde park „Řekněte, co si myslíte o vládních reformách“ (ProAlt Ostrava a Opava a další iniciativy)

JIHLAVA

Středa 18. 4.
14:00 Masarykovo náměstí
Shromáždění na podporu pražské demonstrace 21. 4. (Fórum alternativ)

TEPLICE

Pondělí 16. 4.
8:00–12:00 před budovou Úřadu práce (Vrchlického 3175)
Petiční stánek, akce na podporu celostátní demonstrace v Praze dne 21. 4., diskuse (Fórum alternativ)

Středa 18. 4.
8:00–12:00 před budovou Úřadu práce (Vrchlického 3175)
Petiční stánek, akce na podporu celostátní demonstrace v Praze dne 21. 4., diskuse (Fórum alternativ)

LIBEREC

Pondělí 16. 4.
10:00–18:00 Náměstí E. Beneše
Informační a petiční stánek (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy Liberec)

17:00 Náměstí E. Beneše
Mítink – Připomenutí výročí „Restartu“ liberecké radnice a zahájení „Velkého týdne neklidu“ v rámci kampaně STOP VLÁDĚ (občanské sdružení Změna pro Liberec, Českomoravský odborový svaz pracovníků školství, iniciativa Za svobodné vysoké školy, iniciativa Je čas nemlčet, ProAlt a další)

Úterý 17. 4.
19:00 Krajská vědecká knihovna (Rumjancevova 1362/1)
Debata o roli odborů ve společnosti, vystoupí: F. Dobšík, O. Lánský (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy Liberec)

Středa 18. 4.
Filmový klub, Hospoda U Váchy (ul. 17. listopadu) – čas bude upřesněn na www.stopvlade.cz
Debata věnovaná problematice neoliberalismu (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy Liberec)

Čtvrtek 19. 4.
Knihkupectví a antikvariát Jaroslava Fryče (Pražská 14) – čas bude upřesněn na www.stopvlade.cz
„Stop kartelu“ – debata se zastupiteli Liberce (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy Liberec)

Úterý–pátek (10:00–18:00): Informační a petiční stánek – Náměstí E. Beneše (ProAlt, Iniciativa Za svobodné vysoké školy Liberec)

ČESKÉ BUDĚJOVICE

Středa 18. 4.
18:00 DK Metropol (Senovážné nám. 2)
Promítání filmu Závod ke dnu za účasti režiséra Víta Janečka (ProAlt Č. Budějovice)

Čtvrtek 19. 4.
16:00 před DK Metropol, Senovážné nám. 2
Shromáždění občanů na podporu kampaně STOP VLÁDĚ (Regionální rada odborových svazů, ProAlt Č. Budějovice a další iniciativy)

Úterý–pátek (14:00–18:00): Petiční stánek před DK Metropol, Senovážné nám. 2 (ProAlt Č. Budějovice)

OPAVA

Úterý 17. 4.
15:00 Slezská univerzita (Bezručovo nám., místnost C21)
Milan Kohout: Gerilové performanční umění a politika

Čtvrtek 19. 4.
14:00–16:00 Horní náměstí
Hyde park (ProAlt)

Pátek 20. 4.
Čas a místo konání bude upřesněno na www.stopvlade.cz
Promítání filmu O kapitalismu s láskou (ProAlt)

STOP VLÁDĚ	ŠVÝCARSKÉ VELKOMĚSTO	SLAVNÝ FORMANŮV FILM	BELGIČAN	KRÁL PŤACTVA	SLANÉ MINERÁLY	Hledím, kolego, do tváří členů vlády a hledám v nich stopy geniality...						STOP VLÁDĚ	POPOVICKÉ PIVO	MUŽSKÉ JMÉNO	SBORNÍK KRIMINÁLNÍCH PŘÍPADŮ	RADOSTNÉ PŘÍJMOUT	ŽENSKÉ JMÉNO	
NĚMEC																		
HOŘKÝ ŽALUDEČNÍ LÉK																		
LEČIVÁ HLÍZA																		
MODLY																		
PRŮMYSLOVÁ ROSTLINA				STAŘEC	KRÁLOVÉ ZVÍRAT	ANGLICKY DO	DECHOVÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ	STUPNĚ	VYHYNULÝ KOČOVNÍK	STOP VLÁDĚ	RAKOUSKÉ MĚSTO NA DYJI	INICIÁLY AUTORKY KRÍŽE U POTOKA	ZKRATKA DÍTĚ MÍRY SPLÁTKY DLUHŮ					
ZKRATKA EVROPSKÉ UNIE			ŘEMÍNEK NA ŠLAPCE KOLA SLAVNÁ LVICE							SHAKESPEARŮV KRÁL OTISK NOHY				ACHILLOVO SLABÉ MÍSTO PENĚŽNÍ POUKÁZKA				
DRUHÁ ČÁST TAJENKY																	BITVA	ODPOROVACÍ SPOJKA
STOP VLÁDĚ	POSUNOUT SE VOZEM	RUMUNSKÁ MĚNA ČESKÝ TELE-VIZNÍ SERIÁL				ŠPLHAVÝ MEDVIDEK PŘÍRODNÍ SLADIDLO						ELĚV TROPICKÝ BODAVÝ HMYZ				HOVOROVÝ SOUHLAS BUNEČNÝ NADOR		
LÉČKA					AZUROVÁ DRÍV. HOLLYWOODSKÁ HVĚZDA						AMERICKÝ NOREK MARIÁŠOVÁ KARTA				ŠKŮDCE SATNIKU SLÍVA			
ITALSKY HODINA				KOBKY ČIHOVÝ ORGÁN					ŠPATNÉ POČASÍ ČÁST ROSTLINY					VÍRY VYHYNULÝ PŠTROS				
CHEM. ZN. PROACTINIA			OTRAVA LOGO					NÁVINY PŘÍZE PENISY						ŘÍMSKY 1049 VYBUŠNINA			VRCHOL KOPCE	OBOHACENÝ KYSLIK
HORIZONT					PŘEDLOŽKA	BYSTRINA PANENSKÝ RUMĚNEC							EVROPSKÉ KNIŽECTVÍ CHLÁPECKÉ JMÉNO					
TŘETÍ ČÁST TAJENKY																		
DÍVČÍ JMÉNO				NÁPADY						NASYCENÝ UHLOVODÍK					STOLNÍ HRA			
NEJINAK				CHEMICKÝ PRVEK						BIOGRAFY					STARŠÍ JEDNOTKA RADIO- AKTIVITY			